

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v sredo 9. septembra 1885.

V Ljubljani 7. septembra.

—*— Prijatelj iz Šlezije, ki ima za povzdigo strokovnega obrtniškega pouka pripoznane zasluge, pisal mi je nedavno, naj bi mu poročal o namerah in koristih nemškega „Schulvereina“ v naših krajih, kajti čudno se mu zdi, da se v Šleziji v ta namen nabirajo ogromne žrtve, dočim se za obrtniški pouk ne žrtvuje ničesar.

To vprašanje napotilo me je zopet na idejo obrtniških šol, na koje se tudi pri nas nihče ne spominja. Odkar je cesarski svetnik g. Murnik pred dvema letoma v mestnem zboru to misel sprožil, je stvar popolnem zaspala in še sedaj nemamo nikakega izobraževališča, katero bi jemalo ozir na obrtniški strokovni pouk. Ustanovitev dveh nemških šol v Ljubljani ob enem, je že sama ob sebi nasprotna gotovo opravičeni misli: bi li ne bilo veliko umestnejše, ko bi, bodi si že kranjska branilnica ali pa mestni zastop zato skrbel, da bi se ustanovila z onimi novci obrtniška šola, ki bi domačemu ljudstvu in davkoplačevalcem gotovo več koristila nego dve nemški šoli, izmed kojih bode vsaj jedna popolnem brez potrebe in pravi „požiralnik mestnega imetka“.

Saj vender nismo v tako ugodnem denarnem položaju, saj nam denar za davke ne doletava pri oknih, da bi ga mogli po nepotrebnem tratiti, dočim nam za potrebnost novcev primanjkuje. Mislimo li vsi svoje sinove vzgojiti za doktorje in uradnike? Kdo jih bode pa redil, če bodeta obrtnija in rokodelstvo zanemarjena? Taka politika vodi nas popolnem na beraško palico.

Nahajamo mari v našem šolstvu v minulih desetletjih kak napredek z ozirom na potrebe obrtnika ali rokodelca! Današnji čas terja tudi od teh vse drugačno znanje nego nekdanj. Imamo li mej našimi mnogoštevilnimi šolami le jeden sam razredek, v katerem bi se poučevalo dečke, ki se mislijo priučiti rokodelstvu, izvežbati v takih vednostih, ki bi jim koristile v poznejšem praktičnem življenju? Koliko zgube in sitnosti ima marsikateri obrtnik, ki ni imel prilike, da bi se bil naučil za njegovo obrt potrebno korespondencijo, knjigovodstvo itd., kar mu je poleg strokovne naobraženosti živa potreba.

Do 14. leta imel bi deček, ki je dovršil iz 10. ali 12. letom ljudsko šolo, časa dovolj, da bi pohajal še dve leti kako šolo, ki bi bila pripravljena za obrtniške stroke. Ondu pridobil bi si podlago za vse življenje, postal bi mnogo inteligentnejši in s tem tudi pripravejši za vsako obrtno podjetje. Kdo pa je kriv pritožbam, koje iz ust narodnjakov pogostem slišimo o domačih obrtnikih, ki se nekaterim dozdevajo tolikanj nevedni, da rajši podpirajo sleharnega tujca? Kaj ste pa za nje storili? —

Ker se je v zadnjih letih tolikrat in vsestransko poudarjalo, da treba nehati s političnimi eksperimenti; da se prične doba skrbi za zboljšanje in povzdigo produktivnih krogov, nadejali smo se, da doleti tudi kaka mrvica obljubljenih dobrot naše zapuščene, — da, pozabljene kraje; a najskromnejši up je po vodi. Kakor v vseh narodnih vprašanjih, tako ostalo je tudi pri tem. Nič, nego samo prazne besede!

In sedaj? Niti besed več!

Navstali so zopet razburjeni časi. Politiški valovi pluskajo visoko, kakor nekdanj, in v takih časih ne preostaje našim državnikom „majhnim in visokim“ časa, pečati se z vprašanji za vsakdanji kruh. Saj tega njim ne primanjkuje; zase prekrbneli so si postelj, že tako, da bodejo, če se tudi podere, obležali na mehki blazini! Čemu se tedaj ukvarjati s tako nepomenljivimi stvarmi, kakeršne so zahteve volilcev!

Popeli smo se pač kvišku, daleč gledamo — potreb v našem obližji pa ne vidimo. Dal Bog, da se tako postopanje ne bi maščevalo, kakor se maščuje postopanje liberalcev, ki so liberalizem rabili zase in ožemali produktivne stanove, katere so z raznovrstnimi političnimi in gospodarskimi osnovami do kosti ogledali. V vsej ustavnej dobi opazujemo še vedno ponavljajoč se način, da se politične stranke produktivnim stanovom le toliko časa laskajo, dokler konja dobro ne zajašejo; kakor hitro pa se čutijo, da so trdno v sedlu, pozabljen je mali mož, — pozabljene storjene obljube; prične se pa ob enem s tem tudi začetek konca take stranke; in če pade, nihče ne pretaka solz po njej!

Naši možje so sedaj na najboljšem potu pri-

praviti sebe in pa „konservativen“ princip na isto stališče, kakor so pripravili liberalci liberalizem — in ta konec zove se „ad absurdum“! Naj bi imeli naši poslanci v prihodnjem državnem zboru vedno pred očmi obsodbo, katero so Nemci sami izrekli o nemškem liberalizmu. Naj skrbijo, da bode od obljubljenih dobrot konservativne sisteme palo vsaj nekaj drobtin tudi mej ljudstvo; da ne bodedo, ko bi se kedaj tudi ta sistema podrla, imeli povoda, govoriti o konservatizmu „zasé“!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. septembra.

S Českega prihajajo poročila o novih izgrelih, katere so prouzročili tamošnji Nemci. Tako je napalo dva Čeha in jednega turškega trgovca z južnim ovočjem, ki so šli na trg v Friedland 30 Nemcev in jih nevarno poškodovale. Vedno ščuvanje proti Čehom po nemških listih rodi lepe plodove.

Hrvatska regnikolarna deputacija odložila je svoja posvetovanja do 20. t. m.

Vnanje države.

Nemško-španjski spor utegne postati celo osodepolen za španjsko kraljestvo. Ako Španija ne dobi od Nemčije Karolinskih otokov nazaj, utegne nevoljni narod pregnati kralja in proglasiti republiko. Nekatera znamenja že kažejo na to. Bivši španjski minister Salmeron izjavil se je proti nekemu časnikarju, da se španjskim pravicam do Karolinskih otokov ne da oporekati. Ko bi kralj vzprejel kako razsodišče v tej zadevi, je izgubljen. Posebno se obračajo pogledi sedaj na bivšega republikanskega predsednika maršala Serano. Ta sicer sedaj to stvar le od strani opazuje, mogoče je pa, da se postavi na čelo republikanskemu gibanju, ko bi videl, da obeta kaj vspeha. Posebno pa tudi sedaj proslavlja generala Salamanco, kateri je poslal Nemcem red „Rudečega orla“ nazaj. Francoski listi o tem sedaj še dosti mirno pišejo, a v kratkem je mogoče, da se javno mnenje tudi na Francoskem obrne proti Nemčiji in to bi bilo za poslednjo pomisleka vredno.

Prusija je začela iztiravati tudi francoske podložnike, kakor poroča nek poljski list. To bode gotovo v Parizu napravilo veliko nevoljo. Več avstrijskih podložnikov, kateri so dobili ukaz, da se imajo izseliti, prosilo je, da bi se jim podaljšal obrok, do katerega se imajo izseliti, pa se jim to ni dovolilo. Mej pregnanci iz Prusije je nad 9000 židov.

LISTEK.

Potopisne arabeske.

XVI.

Kaj ne, da ste se čudili, gospod urednik, kako da sem pri opisovanju starodavnega Srema mogel zamolčati, da je ondu imel svoj škofovski sedež slovanski naš apostol — sv. Metod? No, da tega nesem storil iz verskega indiferentizma, zlasti letos, ko se po vsem brezmejnem Slovanstvu proslavlja tisočletnica Metodova, o tem ste menda pač prepričani. Nego bil je temu navlašnemu zamolčanju drug vzrok! Bal sem se namreč, gospod urednik, da bi me ne proglasili „krivim prorokom“, češ, da Vas mamim s zgodovino naših pradedov, ki je baje znotraj otla, zunaj pa nje nikjer nič ni, ali ka-li?

Da je papež Hadrijan II. bil posadil sv. Metoda „na stolico sv. Andronika, apostola izmed LXX. učencev Gospodovih“, to ste mogli čitati v raznih knjižicah, ki so letos izšle v proslavo našega blagovestnika. Toda, da-li pa je sv. Metod res prebival prav tukaj v Mitrovici, za to Vam pa ne morem jamčiti; kajti preuizvišeni njegov današnji na-

slednik, vladika Strossmayer, trdi, da mu je bila stolica v Morovici, v selu višje gori proti zapadu na sotočji Bosuta in Studve, in sicer tam, kjer še zdaj stoji stara gotska cerkev — no, ogledala si njo bodeva pozneje!

Bodi si temu tako ali tako: izvestno je, da se je v Mitrovici baval presveti naš apostol in ta zavest me je prošinjala tukaj na posvečenih tleh z neko sveto spoštljivostjo...

Sploh pa se mi je Mitrovica jako prikupila! Ne samo, da je mesto lično in snažno ter ugodno v prometnem oziru, temveč tudi njegovi stanovniki so Vam vrlo prijazni, uljudni in veseli! Preživel sem mej njimi kaj prijetne dni! Pa so Vam ti ljudje tudi živahni, okretni in delavni, da jih je veselje gledati! Tu na glavnem trgu na primer, kjer je vsako jutro, zlasti pa ob nedeljah in praznikih vse polno seljanskih prodajalcev, razvrščene so prostorne štacune, kjer imate na izbero vsakovrstnega blaga, v postranskih ulicah pa imajo različni rokodelci: čevljarji, krojači, mizarji, ključarji itd. svoje delavnice. Zlasti se tukaj izdeluje narodna obleka. Tu-le imate razobešenih na dolgih jermenih na stotine in stotine parov opank, vse nabite na kopita; tam zopet

cele zaloge belih in rujavih kabanec in oprsnjakov, prešitih s pisanimi rožami; platnenih in suknjenih gač, okrašenih z živobojnimi trakovi in obšivi.

In če pridete doli na Savino obrežje, razgrne se pred Vami bujno trgovinsko življenje! Tu se nahajajo velika skladišča koruze, žita in vsakovrstnih drugih poljskih pridelkov, ki se izkrcavajo, prevažajo, nakladajo in presipavajo vse križem, namenjeni na iztok in zapad! Tu vidite ljudi raznovrstnega plemena in čujete različne jezike! Tukaj zagledate tudi marsikatega plavičarja in lesnega trgovca sem doli z Gorenjskega in iz Solčavskih planin...

A propos! Sava Vam je tukaj pri Mitrovici jako široka! Vi, gospod urednik, ki njo poznate še od doma, kot mlado, bistro planinsko dekle tam gori ob njenem izvoru, kjer skače in pleše izmed temnega smrečja čez sive, strme pečine in prepeva liki vesela pastirica svojo jarno šumečo pesem, Vi rečem, bi nje ne spoznali zopet tu doli na ravnem polji! Polagoma, mirno, ravnodušno in enakomerno nalik ponosnej gospé, katerej se je v izobilji posvetnega življenja že umirila vroča mladostna kri, vali Vam tukaj mati Sava širno svoje vodovje, ka-

Rusija misli okrog Merva nasaditi pavolo. Prvi poskusi so se neki že jako dobro obnesli. Pavola tu ravno tako dobro vspeva, kakor v Ameriki. To je gotovo velikega pomena za rusko obrtnijo.

Afganski spor bode poravnan čez nekaj dnij, ako se ne pokaže nenadoma kaka nova težkoča. Kakor je izjavil angleški minister za Indijo, lord Churchill v Sheffieldu na nekem shodu, bode Anglija vsprejela ruske predloge. Na poslednjo rusko noto bi že bila Anglija odgovorila, pa je hotela poprej zvedeti, kaj lord Dufferin in emir mislita o ruskih predlogih. Ko sta ta dva oba izrekla, da sta zadovoljna z njimi, ni nobene zavire več sporazumljenju z Rusijo. Angleži pa morajo vendar misliti, da mir v Srednji Aziji ne bode trajen, ker jako hite utrjevati severno indijsko mejo. Razen tega si pa tudi prizadevajo na vse načine ohraniti prijateljstvo vseh indijskih domačih vladarjev, da ne bi njim v kakem kritičnem trenutku odrekli pomoči.

Angleški komisar sir Drumond Wolff ostane še precej dolgo v Carigradu ter pojde še le pozneje v Egipt. Konferenca, katere ima s turškimi državniki, zadržujejo ga v turški stolici. Kakor se čuje, pogaja se pred vsem zastran Sudana. S Turki bi se rad pogodil, da bi pomagali pridobiti to deželo zopet Egiptu. Turčija se baje ne bode direktno udeležila ekspedicije, katera naj bi se odposlala v Sudan. Zato se pa bode sestavila posebna egiptovska vojska, katerej bodo zapovedovali albanski, čerkeški in drugi turški častniki. Upa se, da bodo egiptovske čete, katerim bodo zapovedovali častniki velicega kalifa, lažje kaj opravile v Sudanu, nego li angleške.

Pred nedavnim časom smo poročali, da misli **egiptovska** vlada prositi sir Drumonda Wolffa, ko pride v Egipt, za angleški protektorat. Kakor se je poročalo, se je temu hudo protivila duhovščina. Ta vest se je pa kmalu dementovala od angleške strani in odločno zatirjevalo, da Anglija niti ne želi protektorata. Kakor se je stvar sedaj pojasnila, ta vest ni bila povsem izmišljena, četudi je nekoliko drugačna, kakor se je poročala. Anglija bi bila rada, da bi Egiptani pripravili veliko Angležem prijazno demonstracijo, ko pride Wolff v Egipt. Za to misel je že bila pridobila ministerskega predsednika Nubar pašo. Adrese z mnogimi tisoč podpisov bi se bile izročile pri tej priliki Wolffu in podkralju. V teh adresah bi se bila proslavljala angleška uprava v Egiptu in prosilo, da se še bolj utrdi. To seveda bi bili Angleži porabili v svoj prid pri daljšem reševanju egiptovskega vprašanja. Začeli so se že bili nabirati podpisi. Ker je pa mohamedanska duhovščina bila proti temu, se ni moglo dobiti dosti podpisov, zato se je vsa stvar opustila.

Dopisi.

Iz Ljubljane 7. septembra. [Izv. dopis.] (Metodova svečanost v Borovnici.) Kdor se je bil včeraj za trdno namenil na Metodovo svečanost v Borovnici, moral je še zadnje trenutke misliti, da mu bo narodno veselje, katerega se nadeje, popolnem pokaženo. Dež, ki je zadnji čas menda vse vreme vzel v svoj monopol, lil je včeraj cel dan in gostje Ljubljanski — bilo nas je okolu 30 — smo v deževji došli v prijazno Borovnico. Slabe avspicije torej za svečanost na planem! Toda tik pred začetkom svečanosti začelo se je tudi jasni in komaj jedno uro časa, že se je nad nami razpenjalo nebo čisto kot ribje oko. To je bilo kakor navlaš. Morebiti, če bi marsikoga ne bilo oplasillo slabo vreme, bil bi slavnostni prostor, dasi ravno zelo obsežen, preozek in prekratek za vse. Saj je bil itak in tudi navzlic ustopnini prenapolnjen. A opravljen je bil zelo okusno in prirejen

prav praktično; stalo je vse to gospodarja, g. Lovra Verbiča mnogo truda.

Na kolodvoru nas je pričakovalo in pozdravilo gasilno društvo Borovniško; za nami je prišel drug vlak, ki je goste pripeljal iz Logatca, z Rakeka, iz Cerknice itd. Okolu sedme ure pa so od Vrhniške sem po cesti prikorakala z godbo na čelu gasilna društva, ki so se bila na Vrhniški sešla, to so bila. gasilno društvo Logaško, Horjulsko, Vrhniško in Verdsko. Ko se je z vsemi temi raznimi in obilno zastopanimi uniformanci popolnil slavnostni prostor, imeli smo pogled, ki ga le redkokedaj da katero slavnostno občinstvo. Mej gasilci, katerih je vsega vkupe bilo okolu 200, jeden je bil celo iz Šmarij — vrvéla je civilna oprava, kmetska suknja in gospodsko krilo. Ne morem Vam povedati, odkod so bili vsi gostje, imenovali so se sploh vse vasi iz okolice, mnogo neuniformovanih je tudi sicer prišlo iz Vrhniške, iz Logatca, iz Begunj, celó iz Šmarij pod Ljubljano itd.

Program se je začel izvrševati s krepkim pozdravom, govorjenim od nadučitelja gospoda Fran Paplerja. Za tem je nastopilo osmero pevcev Ljubljanske Čitalnice, znanih grl: gg. Pribil, Stefančič, Štamcar, Pelan, Valenta, Zagorjan, Nolli in Skale. Neopisno navdušenje je vselej odmevalo, ko se je pesen izpela. Pri drugi priliki so pevovodjo gosp. Valento vzeli z odra in ga na rokah nosili mej občinstvom. Tombola je imela svoj navaden tek: mnogo poklicanih malo izvoljenih. Pomen slavnosti je razložil gosp. drd. Danilo Majaron. Kazal je slovenstvo v IX. in XIX. stoletji. Globok in resen učinek je govor napravil na vse navzočne. Po končanem govoru so govornika dvignili moške in ga nosili mej burnimi živio klici. Mej posameznimi točkami je svirala Vrhniška godba. Ko se je stemnilo, razsvetil se je oder na dvorišču pripravljen in pričela se je igra, burka „Zamujeni vlak.“ Prav izborna se je igrala in zato vzbudila mej občinstvom veliko dobre volje. Igrali so gospodje z Vrhniške, kakor je videti, posebni častilci Talije. Imen jim ne vem. Te in druge podrobnosti prepuščam drugemu peresu. Moj namen je le, hitro in to v debelih potezih predložiti prelepo slavnost včerajšnjo v Borovnici. Točka v programu bili so tudi umetni ognji, ki so bili dobra paša za oko! Po oficijalnem programu nastopila je prosta, neomejena zabava. Dvorišče se je res premenilo v morje veselosti. Nekateri so rekli, da je Dunajski „Prater“ to, drugi pa so trdili, da le „Kranjec“ more biti tako vesel. Tukaj in tam petje, ples na dvorišču, ples v dvorani, in okolu in okolu vriskanje. Ob ednajsti uri smo Ljubljančanje poslovlili se, pustivši še vse veselo, pojoče in plesoče, kakor je bilo. Veseli smo bili popoldneva in večera in častitali smo vrlim možem iz Borovnice, da morejo tako vse prirediti in da uživajo toliko simpatij. Veliko je tudi storila znana Vrbičeva hiša, ker je gostom stregla s tako točnostjo in izbornostjo.

Iz Črnega Vrha nad Idrijo 4. septembra. [Izv. dop.] V ponedeljek t. j. 31. avgusta umrl je tukaj po dolgej bolezni trgovec gosp. Ivan Šmidmajer v 26. letu svoje dobe. Ž njim izgubila je naša vas jako priljubljenega moža. Bil je komaj tri leta tukaj, a ni ga človeka v vsej občini, ka-

teri ne bi ga bil spoštoval, kar je tudi zaradi svoje priljudnosti in miroljubnosti popolnem zaslužil.

Ranjki bil nam je velik dobitnik, ker pred njegovim prihodom morali smo tukaj pri drugem trgovci (razun Šmidmajerja je tukaj še jeden trgovec) vsako reč prav po židovsko plačevati, ali v tri ure oddaljeno Idrijo jo iskat hoditi. Ranjki pa je imel pošteno ceno, zato je tudi vsakdo pri njem rad kupoval.

Kako je bil ranjki povsod priljubljen, pokazal je v sredo dopoldne najbolje njegov pogreb, kateri je bil tak, da ljudje lepšega ne pomnijo. Prišlo je bilo mnogo njegovih prijateljev iz Idrije in okolice, kateri so mu zapeli žalostinki „Blagor mu“ in „Jamica tiha.“ Umrli bil je vedno prav zaveden narodnjak, ter mnogoleten ud Idrijske Čitalnice.

Šmidmajer zapustil je mlado udovo in polletno hčerko. Upamo in želimo, da bode gospa Šmidmajer še na dalje prodajalnico obdržala, ter nam kakor poprej vedno z dobrim blagom stregla; sicer bomo primorani, ako ne bode konkurencije, blago pri starem trgovci po ceni, katero si bode zopet po svoji volji nastavljal kupovati.

Zadnja sobota bila je za naš kraj osodepolna. Okolu sedme ure zjutraj privrščal je strašen vihar. Podrl je mnogo polnih kozolcev, več hiš čisto odkril in cele kose gozda polomil. Nekaterim posestnikom je samo v gozdu veter po več sto goldinarjev škode naredil. Viharju sledil je dež, kateri je lil kakor iz škafa. Raztrgal je vsa pota in njive. Grmelo in treskalo je kakor, da bi se sodnji dan bližal. To je trajalo do dveh popoldne. Najstarejši ljudje še ne spomijo takega dneva in Bog naj nam ne da več takega doživeti. — n.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Stari trg v Črnomaljskem okraji 300 gld. za razširjenje šole.

— (Sklepa kranjske hranilnice), da se nemškemu „Schulfereinu“ iz rezervnega zaklada dá večja vsota za ustanovitev nemške deške šole, in da se ta šola leto za letom primerno podpira, deželna vlada kranjska ni potrdila.

— (Tiskovna pravda „Slovenskega Naroda“.) V 21. dan t. m. dopoldne ob 9. uri začne se pred porotnim sodiščem v Ljubljani obravnava v pravdi g. Matije Jonkota iz Bolca proti našemu odgovornemu uredniku, g. Ivanu Železnikarju zaradi pregreška razžaljenja časti.

— („Večerni prilogi“) za danes samo toliko, da naj vzame „Deutsche Wacht“ v roke in čita članek „Slovenische Selbstbekenntnisse“, da se prepriča, kako gg. Glantschnigg, Rakusch & Co. eskomptujejo njene članke „Slovenski jezik in naše gimnazije“.

— (Vabilo k občnim zborom „Narodne šole“, „društva v pomoč učiteljem, njihovim vdovam in sirotam“ in „Slovenskega učiteljskega društva“,) ki bodo 9. in 10. t. m. v Ljubljani v mestnej dvorani, in sicer po tem-le vsopredu: 1. V 9. dan t. m. zvečer ob 6. uri bode zborovala „Narodna šola.“ 2. V 10. dan t. m. bode ob 8. uri zjutraj pri sv. Jakobu sv. maša (pri kateri se bode pod vodstvom g. učitelja J. Majerja pela g. Nedvedova maša za moški

kor bi slutila, da njo v nekaterih urah objame močnejši drug, preširni Dunav in njo ponese v naróče brezkončnega morja . . .

Jako prijeten, rekel bi, poetičen Vam je sprehod tukaj na Savinem bregu, zlasti na večer, po solnčnem zatonu, ko zlata zarjaja oblike njeno mirno tekoče valovje! Onostran reke, ob tako imenovani Novi Mitrovici razgrinja se širna Srbija; daleč ondu na jugu vleče se od iztoka tja gori na zapad, proti Bosni, nepretrgani rob sinjega pogorja — veličastna slika ravninskega večera razvija se tukaj pred Vami! Toda srce, to večno neutešno srce, plava Vam, planinskemu sinu, v pogledu po reki navzgor proti zapadu, v divni naš planinski raj . . .

Prišedšega na svoj stan pri „zelenem vencu“, ugodnem hótelu ondu na glavnem trgu, pozdravi me sem preko dvorišča zvoneča godba. Zdaj se še le spomnim, da sem povabljen h gledališki igri, katero predstavijo člani „srbskega pozorišta“ v Novem Sadu v dvorani Mitroviške Čitalnice. Naglo se napotim tja in baš ko ustopim, šumel je zastor kvišku. Predstavljal se je isti večer igrokaz „Naši seljanci“, slika iz srbskega narodnega življenja spisal Jaša Popović v Zomboru. Bil Vam je to pristen

igrokaz iz srbsko-narodnega življenja. Igra se je pričela s prepirom mej dvema sosedoma z obligatno intervencijo njihovih krepkejših zakonskih polovic, vsled česar pa je iz nezatnega prepira nastalo smrtno sovraštvo. Ali kakor je že slučaj nagajiv, imela sta ta dva seljanca vsak po jednega otroka in sicer, kakor navlaš, jeden hčerko, drugi pa sina. Da se je čili Rado zagledal v brdko Smiljano in ta zopet v njega in to vzlic vsemu mejsobnemu sovraštvu njihovih roditeljev, to se ne zgodi samo v igri na glumiščnih deskah, temveč tudi v življenji.

In kakor je to že navada, odkar so očka Adam obgrizli tisto prepovedano jabelko — zvita zaljubljenca shajala sta se brez vedenja svojih staršev, kar na skrivnem. Ni čuda, da je pri mladih ljudeh bil kmalu ogenj v strehi. A kjer gori, tam se tudi kadi in ta ljubezenski dim zavohali so kmalu tudi roditelji naše zaljubljene dvojice. In zdaj je še le nastal pravi požar! To Vam je bil krik in vrišč, da je vse grmelo!

Škoda, da niste bili ondu: mogli bi si zabeležiti marsikak krepk izraz za moderno kranjsko psovkoslovje! Zlasti obestranski materi bili sta kaj iznajdljivi, da bi bil človek mislil, da sta iz kake „Blatne vasi“!

„Šta, ova dunda neka mi dojde u kuću?“ vzkliknila je zaničljivo Radivojeva mati. „Ovaj lola, da mi odvede hčerku?“ vrne soseda ljubeznjiv poklon svojej hčerki in tako dalje brez konca in kraja — tout comme chez nous na političnem polji! Naravno, da je sovraštvo naraslo še višje, zlasti, ker sta si nasprotni stranki začeli kljubovati in naga-jati. Da so ta prepir podpihovali še drugi ljudje, to veste iz svoje skušnje. Vsled večnega nagajanja prišel je jeden sosedov v dolgove in to pri lihvarskem „čivutu“, kateri ga je po svojej ljudomili navadi poleg vnebovpjočih „kamata“ (obresti) še povrhu opeharil, tako, da ga je spravil na boben. Na drugi strani pa so zlobni jeziki neizkušnemu pastirju Radivoju otrovali vero v zvestobo njegove Smiljane — revež je nekaj časa samotaril po širnem polji pri svojih ovcah, potem se je prevrgel v zapravljenca ter naposled zbežal iz očetove hiše. Tu je najlepši trenutek vse igre! Neskončno ganljiv je prizor, ko nastopi Rado s palico v roki, gledajoč svojo rojstveno vas, zapoje:

„Z Bogom sêlo, z Bogom kuće bele!

Z Bogom njive, z Bogom draga sele!“

Njegovo milotožno, širokozvočno petje priva-

zbor: „K tebi sreča povzdignimo!“, potem ob 9. uri bode najpred zborovalo „udovsko“, potem pa „Slovensko učiteljsko društvo“, kjer bode na vrsti: a) ogovor predsednikov, b) tajnikovo poročilo, c) blagajnikovo poročilo, d) razprava: Kaj in kako bi društvo slovstveno delovalo? e) posamezni nasveti, g) volitev treh pregledovalcev društvenih računov.

Iz odbora „udovskega“, „učiteljskega društva“ in „Narodne šole.“

— (Žandarji na Kranjskem) nabrali so mej seboj 114 gold. 93. za posestnike v Kostanjeviškem okraji, po toči poškodovane.

— (Obsojen) je bil preteklo soboto g. J. Farkaš na 10 dni zapora in v povrnitev sodnijskih stroškov, ker je g. S. obrekoval.

— (Ogenj.) V soboto zvečer ob 1/2 6 uri začelo je goreti na g. Kneza posestvu na Ilovci št. 32. na Ljubljanskem barji. Pogorela je hiša in hlev. Ljubljanska požarna bramba bila je jako hitro na mestu, pogasila in omejila je požar. Dekla Urša Dolinarjeva, ki je prašiče iz svinjaka spravljala, opekla se je prav hudo na rokah in nogah. Prenesli so jo v bolnico. Posestnik pogorelih poslopij bil je zavarovan.

— (Katoliško tiskovno društvo) kupilo je v 1. dan t. m. J. Leonovo tiskarno v Mariboru.

— (Sleparico), Antonijo Špehal, o katerej smo pisali, da se po Ljubljani klati in razne stranke nadleguje in slepari, prišla je včeraj tukajšnja policija.

— (Človeško okostnico) izkopali so preteklo soboto blizu Rudolfinuma. Ležala je 1 1/2 meter globoko. Poleg nje našli so nož, zapono in nekaj novcev. Lobanja je nenavadna in se je shranila za muzej. Na prostoru, kjer so našli okostnico, so za francoske okupacije streljali in zakopavali ogleduhe in francoski vladi sovražne meščane.

— (Zli nasledki, ako se vojaško ne pozdravlja.) V 3. dan t. m. obsodilo je vojaško sodišče v Trstu tri vojake 19. lovskega (kranjskega) batalijona zaradi puntanja na smrt Generalsko poveljništvo v Gradci premenilo je smrtno kazen v 5, oziroma 4 letno ječo na trdnjavi. Povod je naslednji: Obsojeni trije lovci srečali so pred kratkim, vračajoč se v Trst, četovodjo 61. pešpolka, ne da bi ga, kakor je predpisano, pozdravili. Četovodja je ustavi, navstane prepir in jeden lovec sune četovodjo. Slednji prime dotičnika in mu veli, kakor tudi dvema lovcema, da morajo ž njim. Mejpotoma menila sta se zadnja dva, kako bi četovodji vzela bajonet, da bi potem vsi trije zbežali. Sklep ta se sicer ni zvršil, a pred vojaškim sodiščem prišel je na dan. Zaradi tega bili so obsojeni zaradi puntanja. Zatoženci, kmeti sinovi z Gorenjskega, zagovarjali so se po tolmači. Jednega odposlali so v 4. dan t. m. na trdnjavo v Olomuc, druga dva pojmeta v Komorn.

— (Velika tatvina.) V 3. dan t. m. popoldne mej 3. in 4. uro utrli so dosedaj nepoznani tatje v prodajalnico Štefana Klopčarja v Nandanjem selu na Notranjskem in ukrali 1 bankovec za 100 gld., 4 po 50 gld., desetakov in petakov za 800 gld., in nekaj srebrnega denarja, vkupe 1119 gld. 66. kr.

— V Trstu) spustili bodo v 9. dan t. m. ob navzočnosti cesarjeviča Rudolfa in cesaričinje

bilo Smiljene iz hiše in zdaj je navstal prizor, pri katerem ni ostalo suho oko nobenemu gledalcu, zlasti konečni duet presunil je svojo sladko milobo vse poslušalce.

Nastopilu je katastrofa. Smiljanin oče prišel je vsled živutovega oderuštva na boben. Toda zvihtemu Abrahamovcu je spodletelo! Baš, ko je stezal roko po seljančevem posestvu, nastopil je Radivojev oče in ponudil sosedu zahtevano vsoto denarja ter ga na tak način rešil pogina. Na kar so se sovražni sosedje spravili in se je praznovala zaroka Radivoja s Smiljano, pri kateri se je na odru zaplesalo pristno „kolo“ z vsemi običajnimi obredi.

Igralo se je izvrstno, isto tako se je pelo izborno, osobito tenorist (Rado) bil je kar očarljiv. Predstava se vrši vsa v pristni narodni obleki. Igra je polna dražestnih prizorov iz socialnega življenja: niti Švab — to objectum fopabile v Srbiji — ne manjka! —

In tako obiščejo ti gledališni igralci vsa takajšnja mesta in znatnejša sela in igrajo povsod po pet do osem dni.

Drugi dan, ko je bila zopet nedelja, udeležil

Štefanije nov parobrod v morje. Ime mu bodo „Poseidon“, dolg bode 127, širok 42, visok pa 13 metrov. Torej največji parobrod avstrijsko-ogerskega Loyda. Namenjen je za vožnjo v Indijo in Kitaj, opravljen bode jako elegantno, razsvetljen pa električno.

— („Narodne Biblioteke“) ki jo tiska in zalaga J. Krajec v Rudolfovem, izšel je 19. snopič. Vsebina: Berač, povest. Iz nemškega poslovenil J. P. — Elizabeta, angleška kraljica. Zgodovinska črtica. Iz nemškega poslovenil J. P. — Snopič stoji samo 15 kr.

— (Vabilo k zabavnemu večeru,) katerega priredi Ljutomerska Čitalnica v torek dne 8. septembra 1885. v gostilni gospoda J. Vaupotiča. Vspored: A. 1. Zvezna, moški zbor, Nedved. 2. Tiha luna, mešani zbor, D. Jenko. 3. Slovo, moški zbor s spremljevanjem orkestra, F. Vilhar. 4. Deklamacija. 5. Večerna, mešani zbor. F. Vilhar. 6. Danes tukaj, jutri tam, moški zbor, Kocijančič. Med posameznimi točkami svira godba. B. Pleš. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 20 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 7. septembra. Občni zbor „Slovenskega društva“ vsprejel resolucijo: Južna železnica naj upelje jezikovno ravnopravnost, zniža tarife. Slovenski poslanci naj osnujejo z Dalmatinci poseben subklub. Pomnoženje slovenskih ur na učiteljski Mariborskem ne zadostuje, treba izvesti resolucijo državnega zbora iz leta 1880 ter uvesti slovenski učni jezik.

Madrid 7. septembra. V ministerskem sovetu pod predsedstvom kralja, izjavil je ministerski predsednik: Nemci morajo Karolinske otoke zapustiti, da je Španjci zasedejo. Sicer se bode Nemčiji odposlal „ultimatum.“ Časniki in vsi „cortes“ podpirajo ministerstvo. Španjska ne sme Nemčiji dati nikakega zadoščenja. Dve španjski ladiji imata neki nalog, da Karolinske otoke Nemcem siloma z orožjem odvzameta. — Nemški poslanik rekel je ministerskemu predsedniku: Ko bi bila Nemčija poznala pravice Španjske do Karolinskih otokov, bila bi zabranila vsako zasedenje, dokler bi se ne bilo doseglo sporazumljenje. Otokov bi se ne bili polastili, da je bila brzogovorna komunikacija možna. Dogodek na Yapu pa ne more uplivati na pravno vprašanje. Isto tako izrazil se je minister vnanjih zadev v Berlinu proti španjskemu poslaniku. V Madridu je mirno.

Kodanj 7. septembra. Ruski car in carica dospela semkaj, a takoj odpotovala na graščino Fredensborg.

Madrid 5. septembra. Prebivalstvo sežgalo je javno pred „Puerta del Sol“ drog in nemško zastavo, katero so s palače nemškega poslanštva strgali s klici: Doli z Nemčijo! Demonstrantje šli so potem čestitat generalu Salamanci, ki je pa bil odsoten. Več generalov posvetovalo se je z ministerskim predsednikom. Okolu 60 oseb so zaprli, vojakom se je zapovedalo, da uduše izgred. Ko so vojaki trg Puerta del Sol in bližnje ulice obstavili, razšla se je polagoma množica s klici: Živela vojska! — Liberalni listi soglasno zahtevajo, da se Nemčiji boj napove. V arzenalih se pridno dela.

sem se pravoslavne maše. Tu sem slišal izbornu umetno cerkveno petje na koru. Bil je mešani zbor, ki je pel in odpeval toli milo in skladnogišno, da sam kar strmel in to brez vsega instrumentalnega spremljevanja. Zlasti oni večno se ponavljajoči „Gospodin pomiluj! in pa tist milozvočni razširjeni A-a-a-a-a-min! ne zgine mi vse žive dni iz spomina!

Po maši šel sem še naposled gori v Zvonik ter si od ondod s ptičje perspektive ogledal vso Mitrovico in široko nje okolico. Od tam le zgoraj vidi se po vsem ravnem Sremu, tja gori proti severju do Fruške Gore, in preko Save na jug po vsej rodoviti Srbiji, od sinje gore Avale gori do bosenskih planin.

In nisem plezal brez vse koristi po strmih in mračnih zvonikovih stopnjicah navzgor, prepričal sem se ob jednem, da ima Mitrovica samo jedino poslopje z dvema nadstropjema in to je — kaznilnica!

V ponedeljek jutro pa sem se poslovil za nekaj dni od Mitrovice, ter odpeljal ob Savi navzdol po samotnem obrežju, mimo košatih gozdov skoz selo Jarak v arbanaško naselbino — Hrtkovce.

Zvečer bila pred kraljevo palačo demonstracija s klici: Živio Alfonso! 50 žandarjev straži palačo nemškega poslanika.

Madrid 5. septembra. Agitacija narašča. Blizu 6000 oseb s španjskimi zastavami vrvi po ulicah. Pred hišo vojaškega društva in pred Atenejom čuli so se klici: Smrt Nemcem! Živela Španjska! Govori se, da se sestavi ministerstvo za narodno obrambo. Častniki onih treh parobrodov, ki so ostavili otok Yap, so odstavljeni.

Pariz 5. septembra. „Paris Journal“ piše: Politika Francoske v španjsko-nemškem sporu bode le opazovalna. Mi nemamo povoda, umešati se v prepir in moramo se spominjati na 1870 leto. Drugi listi jednako govore. Freycinet brzogovoral je poslaniku Des Michels naj bode jako previden.

NAČRT za KONJSKO DIRKO, katera se vrši v nedeljo 13. septembra 1885 ob 2. uri popoldne v Žavci v Savinjskeji dolini.

I. Pričetna dirka (prva vožnja).

Državna darila.

Dvakrat po dirkalnem krogu z dvo- in štirikolesnimi vozovi (uplača 2 gld.) za žrebce in kobile V. konjerejskega okoliša savinjskega plemena, kateri se tukaj še neso udeležili dirke. Starost ne čez 5 let; pleme se mora dokazati.

1. državno darilo 4 zlate, 2. državno darilo 2 zlata, 3. državno darilo 1 zlat.

II. Dirka plemenskih konj.

Državna darila.

Trikrat po dirkalnem krogu z dvo- in štirikolesnimi vozovi (uplača 3 gld.) Za kobile in licencirane žrebce V. konjerejskega okoliša savinjskega plemena starost 3 do 6 let. Pri kobilah se mora dokazati rod in da so se v zadnjih 3 letih za pleme rabile.

1. državno darilo 10 zlatov, 2. državno darilo 4 zlate, 3. državno darilo 3 zlate, 4. državno darilo 1 zlat.

III. Društvena dirka.

Subskribirana darila (uplača 3 gld.)

Trikrat po dirkalnem krogu z dvo- in štirikolesnimi vozovi. Za konje vsakega plemena in vsake starosti udov štajerskega konjerejskega društva.

1. darilo 6 zlatov, 2. darilo 4 zlate, 3. darilo 3 zlate, 4. darilo 2 zlata, 5. darilo 1 zlat.

Ta dirka odpade, ako se ne oglašijo na njo vsaj trije dirkalci.

Konje je treba dan popreje naglasiti pri gosp. Jak. Janiču v Žavci in pri tej priliki tudi dotične zneske uplačati. Dirkalna pravila veljajo ona Graškega dirkalnega društva.

Po dirki veliko kmetско jahanje

jedenkrat po dirkalnem krogu (1 kilometer) na nesedlanih konjih savinjskega plemena, brez ozira na starost in brez uplače.

Darila Žavskega trga: 1. darilo 5 križevacev, 2. darilo 5 srebr. gold., 3. darilo 3 srebr. gold., 4. darilo 1 križevac.

Ustopnice se dobivajo pri reditelji g. Josipu Širci po 50 in 20 kr.

Dne 12. septembra t. l. je v Žavci tudi premiranje konj. Odbor.

Tu so večinoma katoliki, vrlo lepi ljudje, visoke, tenke, rasti, začrnelega, ovalno podolgastega obraza, bliščečih črnih oči in las, katerim se takoj pozna, da niso srbskega pokolenja, premda danes govorijo le srbski. Razen Hrtkovca so tudi Ninkinci arbanaška (Klementinska) naselbina.

Iz Hrtkovca krenil sem po kratkem prestanku zopet proti severju. Vožnja je bila, vsled večdnene dežja, silno težavna in dolgočasna; blato pa toli globoko, da se je še isti voznik bal, da se ne ugreznimo s konji vred. Ob jesenskem deževju in po zimi tudi ni moči voziti, kar je tudi zaznamovano na vojaškem generalnem zemljevidu! Tukaj sem toraj skušil vso prijetnost breztolačne vožnje po tem brezdanjem blatnem jezeru!

Toda: svaka sila do vremena! Po večurnem gazenji samotnih poljskih cest dospeli smo na pravilno navoženo okrajno cesto, po kateri so nas utrjeni konji polagoma zapeljali v prostrano „trgovišče“ — Ruma, katero Vam bodem pa predstavil v prihodnji arabeski!

V Rumi.

Prostoslav Kretanov.

Ker sva zdaj gotova s prezidavanjem svoje prodajalnice na drobno in se je kupčija zopet preselila vanjo, usojava se najudaneje opozarjati na svojo bogato, za letni čas z nova najboljše preskrbljeno

zalogo manufakturnega in modnega blaga.

Najtopleje zahvaljuje se na dozdanjem zaupanja in obečajoč najpoštenjšo postrežbo po najnižji ceni tudi znanprej, uljudno vabiva čestito občinstvo, da mnogobrojno obiskuje najino prodajalnico, in prosiva za obilna naročila z dežele

z največim spoštovanjem

KRISPER & URBANC.

(512—2)

Poslano.

V 197. šte. „Slovenca“ od dne 31. avgusta 1885 se nahaja notica „Neotesancu“ z inicijalom Vag... Ker se to ime z mojim popolnem slaga, izjavim očitno, da omenjene dopisnice jaz nesem pisal in tudi nikomur pisati dovolil. Pisava na dopisnici tudi ni moja in podpis „Vag“ ne opravičuje treh pik za temi črkami.

Kopanj, dne 5. septembra 1885.

Ljudevit Vagaja,

učitelj.

(514)

Poslano.

Brnsko sukno! Brnsko sukno je svetovno znano. Da pa tudi privatno občinstvo more dobiti v malem te sloveče izdelke, ustreza Brnska firma Moritz Bum v Brnu (katera obstoji od 1822. leta) tudi manjšim naročilom po jako nizki ceni.

Tržne cene v Ljubljani

dne 5. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 34	Špeh povojen, kgr. . .	66
Rež, „	5 36	Surovo maslo, „ . . .	84
Ječmen, „	4 23	Jajce, jedno	2 5
Oves, „	2 77	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 87	Goveje meso, kgr. . .	64
Proso, „	5 36	Telečje „ „	54
Koruza, „	5 40	Svinjsko „ „	66
Krompir, „	2 68	Kostrunovo „ „ . . .	34
Leča, „	8 —	Pišanec „ „	40
Grah, „	8 —	Golob „ „	17
Fizol, „	8 50	Seno, 100 kilo	1 60
Maslo, kgr.	90	Slama, „ „	1 69
Mast, „	80	Drva trda, 4 metr. .	7 40
Speh frišen, „ . . .	54	„ mehka, „ „	5 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. sept.	7. zjutraj	730-87 mm.	14-6° C	sl. zah.	obl.	9-30 mm.
	2. pop.	730-74 mm.	18-0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	734-91 mm.	12-6° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
6. sept.	7. zjutraj	735-92 mm.	10-4° C	brezv.	megla	1-80 mm.
	2. pop.	734-79 mm.	18-6° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	735-28 mm.	14-2° C	sl. zah.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 15-1° in 14-4°, za 0-9° in 1-4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gld.	85	kr.
Srebrna renta	83	„	40	„
Zlata renta	109	„	60	„
5% marcna renta	99	„	75	„
Akcije narodne banke . . .	869	„	—	„
Kreditne akcije	286	„	10	„
London	124	„	90	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	92 1/2	„
C. kr. cekini	5	„	87	„
Nemške marke	61	„	25	„

Pretužnim srcem javljamo podpisani vest o smrti svojega iskreno ljubečega soproga, oziroma očeta, gospoda

JANEZA HUDOVERNIKA,

c. kr. sodnega adjunkta v pokoji,

kat ri je po dolgotrajnej mučnej bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, danes popoldne ob 3. uri, v 63. letu svoje starosti, zaspal v Gospodu. Sv. maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi Zatiški in Šent Vidski.

Pogreb bude dne 8. septembra ob 4. uri popoldne.

Nepozabljivega ranjcega priporočamo vsem znancem in prijateljem v blag spomin.

V Zatičini, dne 5. septembra 1885.

Leopoldina Hudovernik,

udova.

Ludovik, Aleksander, Janko,

sinovi.

(520)

Dva dijaka

vsprejmeta se v stanovanje in hrano. Sv. Petra cesta št. 14, II. nadstropje.

(519—1)

Kdor pristno Brnsko volneno blago

dobivati želi, obrne naj se z zaupanjem na

(517—1)

najstarejšo Brnsko firmo za sukno

Meter po 2—7 gld.

MORITZ BUM v BRNU.

Ustanovljeno 1822.

Št. 197. M. š. sv.

(511—2)

Pričetek šol.

V mestnih ljudskih šolah v Ljubljani, in sicer: v I. in II. deški mestni ljudski šoli, v mestni dekliški ljudski šoli, v nunski dekliški ljudski šoli, potem v mestni deški in dekliški ljudski šoli z nemškim poučnim jezikom, kateri poslednji se bosta na novo odprli o začetku šolskega leta 1885/86, prične se šolsko leto

v 16. dan septembra 1885.

Vpisovanje se bode vršilo v 14. in 15. dan septembra t. l. in sicer: za I. mestno deško ljudsko šolo v licealnem poslopji, za II. mestno deško ljudsko šolo v šolskem poslopji na Cojzovi cesti, za mestno deško šolo z nemškim jezikom (I. razred) v učni sobi (v Mahrovi hiši na cesarja Josipa trgu, pri tleh na levo), za mestno dekliško ljudsko šolo v redutnem poslopji, za mestno dekliško ljudsko šolo z nemškim poučnim jezikom (I. razred) ravno tam v učni sobi, in za nunsko dekliško ljudsko šolo v nunskem samostanu.

C. kr. mestni šolski svet,

v Ljubljani, v 2. dan septembra 1885.

Prvosednik: Grasselli.

Učenec

vsprejme se

v neke mehanične delavnici.

Natančneje pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(516—1)

Konjska kovačija

v Tržiči na Gorenjskem, stoječa na vodi, preskrbljena z vsem orodjem in v prav dobrem stanu, daje se vsled smrti

v najem.

Najemniku je treba znati tudi vole podkovati. Kovačnica je najstarejša v Tržiči in na najboljem glasu, dela vedno obilo. — Prav ugodni pogoji se zvedo pri

(507—2)

Ani Dornig v Tržiči.

Išče se

trgovski pomočnik

za mešano prodajalnico z usnjem, kateri je slovenskega jezika popolnem zmožen in razume tudi kaj pri knjigovodstvu.

Pisma pod črkami H. Z. poste restante

Rakek.

(505—2)

Dr. Spranger-jeve kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krč v želodec, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zastizenju, želodčne kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlati žili, zapretju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in pripravite se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarni Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu.

(716—70)

kupele s firmo.

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani

priporočila po nizki ceni

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Premeščenje ključaničarske delavnice.

Svojim p. n. odjemnikom uljudno oznamjam, da sem svojo že 20 let obstoječo delavnico iz Krojaških ulic v

novozgradjeno ključaničarsko delavnico

v Gledališke ulice št. 8,

kjer se nahaja i moja železninska prodajalnica, premestil.

Zahvaljujoč se najuljudneje za meni do sedaj izkazano zaupanje, prosim, da bi blagovolili vsa svoja naročila pošiljati v novo delavnico.

Z velespoštovanjem

ALBIN C. AHČIN.

Prejšnja delavnica odda se takoj kot magacin ali pa za kako drugo poslovišče.

(515—1)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

V NARODNI TISKARNI v LJUBLJANI

dobi se knjižica

„Tisočletnica Metodova.“

Spisal duhoven ljubljanske škofije.

Cena 10 kr.

Čisti dobiček te knjižice namenjen je v podporo slovenskega šolstva osnovani „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

(518—1)

H. BRANCHETTA

zaloga klobukov

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7, poleg gledališča,

priporoča svojo bogato zalogo svilnatih in klobukov iz klobučine, kap, specialitet klobukov za dečke, slamnikov vsake vrste.

(495—3)

CHAPEAUX-CLAQUES

domače in inozemske izdelke, po najnovejši obliki in faconu.

Najkulantnejša postrežba se zagotavlja.

Podpisani usoja si naznanjati slavnemu p. n. občinstvu, da se dobiva od 1. avgusta t. l. v

NARODNI KAVARNI

pri Fischer-ji,

Kongresni trg št. 13,

črna kava po 10 kr. — Nadalje je ta kavarna preskrbljena z mnogovrstnimi časniki, slovenskimi in nemškimi. — Za obilni obisk priporoča se vsem narodnjakom

(455—6)

z odličnim spoštovanjem

Josip Kramar, kavarnar.

Cesarsko, marcno

in Bock-pivo

iz pivovarne

bratov Koslerjev

(6—36)

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Tinktura

za kurja očesa.

Najboljše in najgotovše sredstvo zoper kurja očesa in zoper trdo kožo na nogi. Ima to prednost, da se s tinkturo kar s penzljekom pomaže bolni del na nogi. V kratkem času odpravi ista brez bolečin vsakotero trdino z bolnih delov na nogi. Stekleničica z rabilnim navodom in penzljem vred velja 40 kr.

(408—9)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.